

Література.

1. Божко Л.Ю. Агрометеорологічні прогнози. Практикум: [Навчальний посібник] / Л.Ю. Божко, О.А. Барсукова. – Одеса, 2011. – 229 с.
2. Каюмов М.К. Программирование урожаяв сельскохозяйственных культур. – М. : Агропромиздат, 1989. – 368 с.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА

***КАТАМАДЗЕ М.Р., ТИМЧЕНКО Ю.В., СОДЕЛЬ Д.С.,
МАГІСТРАНТИ*, ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ СІЛЬСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Рослинництво є комплексною галуззю сільського господарства. Продукція рослинництва становить більше половини валового виробництва продукції сільськогосподарського виробництва. Виробництво продукції рослинництва є постійною задачею всіх суб'єктів господарства та спрямоване на утворення ринку продовольства [1].

Рослинництво є ключовою визначальною складовою у розвитку інших галузей, особливо тваринництва, оскільки забезпечує його кормами. У економічній політиці, забезпечення ефективного розвитку галузі рослинництва є умовою не тільки забезпечення продовольчої безпеки, але і формування міцного експортного потенціалу [1]. Протягом останніх років головні позиції українського експорту залишились майже незмінними і серед них передові позиції займає продукція рослинництва – у структурі товарного експорту у 2016 р. переважали чорні метали – 19,9 % від загального обсягу експорту, зернові культури – 16,7 %, жири та олії тваринного або рослинного походження – 10,9 %, електричні машини – 5,7 %, руди, шлак і зола – 5,4 %, механічні машини – 4,3 % та насіння і плоди олійних рослин – 4,2 % [2].

Чинниками, що впливають на ефективність галузі рослинництва, є сприятливі природні і кліматичні умови господарювання, в результаті чого досягнення в галузі рослинництва мають нестійкий характер. Тому потрібна реалізація цілого комплексу заходів щодо зростання ефективності виробництва продукції рослинництва, без якої не можуть існувати інші галузі сільського

* Науковий керівник – Подольська О.В., к.е.н., доцент

господарства, в тому числі тваринництва, організацій АПК, населення і господарського комплексу країни, а також для формування конкурентних переваг і підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання [2].

Одним з важливих завдань, що стоять перед господарством, було і залишається підвищення ефективності виробництва. На сьогоднішній день існують різні шляхи підвищення ефективності виробництва продукції рослинництва. Вони можуть включати як один захід, так і цілий їх комплекс. Тому, передбачається різна кількість витрат часу і фінансових коштів на впровадження цих заходів. В умовах розвитку науки і економіки, способи та шляхи підвищення ефективності виробництва постійно піддаються різним змінам через поліпшення здійснення технологічних операцій, самої техніки, задіяної в їх реалізації. Необхідність у формуванні конкурентних переваг суб'єктами господарювання, виробництві якісної і конкурентоспроможної продукції в сучасних умовах розвитку ринку залишається незмінною [3].

Підвищення ефективності виробництва продукції рослинництва не тільки дозволяє здійснювати його прибутково, задовольняти потреби ринку в якісній продукції, а й приводити до зростання конкурентоспроможності сільськогосподарських підприємств.

Незважаючи на позитивні аспекти розвитку рослинництва України існує і низка проблем, які перешкоджають його ефективному функціонуванню та вимагають першочергового вирішення. Сучасне рослинництво вимагає ефективних рішень, а головний шлях – це обєригання структури ґрунту та поліпшення його фізичних та фізико-механічних властивостей. Будь-яка людина, хто пов'язана з сільським господарством, скаже, що потрібно чергувати культури, щоб не допустити виснаження землі. Від правильного планування та прогнозування рівня врожайності прямо залежить собівартість та рентабельність та ін. [4].

Особливе значення мають фактори зниження витрат та підвищення урожайності: впровадження прогресивних систем землеробства, науково-обґрунтованих сівозмін і передової технології виробництва; послідовна інтенсифікація виробництва шляхом раціональної хімізації і докорінного поліпшення землі; впровадження у виробництво кращих сортів сільськогосподарських культур, дотримання всіх вимог агротехніки; удосконалення галузевої структури підприємств з орієнтацією на вимоги ринку, одержання при цьому раціональної концентрації виробництва, що забезпечує краще використання ресурсів, більш швидко запровадження досягнень науки,

техніки, передової практики. Сучасний світ досягає досконалості через інновації, а сучасні технології є частиною щоденного життя в сільському господарстві [5].

Література.

1. Людович О.А. Підвищення ефективності діяльності підприємств аграрного сектору економіки / О.А. Людович // Агросвіт. – 2013. – № 13. С. 74.

2. Гуменюк М.М. Удосконалення організаційно-економічного механізму забезпечення ефективності сільськогосподарських підприємств / М.М. Гуменюк // Електронне наукове фахове видання — Ефективна економіка. – 2013. – № 12. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua>.

3. Дієсперов В.С. Ефективність виробництва у сільськогосподарському підприємстві: [монографія] / В.С. Дієсперов. – К. : ННЦ ІАЕ, 2012. – С. 267-268.

4. Месель-Веселяк В.Я. Підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва / В.Я. Месель-Веселяк // Економіка АПК. – 2014. – № 6. – С. 128.

5. Подольська О.В. Напрямки підвищення конкурентоспроможності аграрних підприємств України / О.В. Подольська, К.С. Богомоллова // Innovation management in marketing : modern trends and strategic imperatives : Proceedings of the Conference, April 12 – 13th, 2018; [тези доп.]. – Poznan, Poland, Mieszko I School of Education and Administration, 2018. – С. 16-19.

ОЦІНКА ПОТОЧНОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

***КОБЧЕНКО М.Ю., АСПІРАНТ*,
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ***

Загальні правила, механізми та принципи ведення органічного виробництва, як цільової основи ефективного екологоорієнтованого землекористування визначені в значній кількості міжнародних, національних та приватних стандартів. В Україні на момент проведення наших досліджень розроблені лише проекти детальних правил виробництва непереробленої органічної продукції (сировини) тваринного та рослинного походження, у тому числі грибів, органічної продукції (сировини) бджільництва та аквакультури, органічних морських водоростей, які на разі ще офіційно не ухвалені,

* Науковий керівник – Маркіна І.А., д.е.н., професор